

Η Προδρομική φωνή της παρουσίας του Ενανθρωπήσαντος Υιού και Λόγου του Θεού (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Βρισκόμαστε μέσα στην ατμόσφαιρα της μεγάλης εορτής των Χριστουγέννων, της Θείας Ενσαρκώσεως του Υιού και Λόγου του Θεού [1]. Η σημερινή Κυριακή, γνωστή και ως Κυριακή μετά την Χριστού Γέννηση, η Εκκλησία μας προβάλλει τρεις σημαντικές μορφές, του προφητάνακτος Δαβίδ, ο οποίος κήρυξε τρανότατα τη Γέννηση του Χριστού στον προχριστιανικό κόσμο, του Ιωσήφ του Μνήστορος και του Ιακώβου Αδελφοθέου, πρώτου επισκόπου Ιεροσολύμων.

Βλέπουμε τα γεγονότα μετά την προσκύνηση των Μάγων, όλες εκείνες τις συγκλονιστικές του διωγμού του νεογέννητου βρέφους, του Χριστού, υπό του αναιδεστάτου Ηρώδου. Μετά την αναχώρηση των Μάγων, εμφανίστηκε στον Ιωσήφ άγγελος Κυρίου και του είπε «εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και φεύγε εις Αίγυπτον, και ίσθι εκεί έως αν είπω σοι· μέλλει γαρ Ηρώδης ζητείν το παιδίον του απολέσαι αυτό [2]». Έτσι, η Αγία Οικογένεια αναχώρησε για την Αίγυπτο. Μεγάλος κόπος, δύσκολες οι καιρικές συνθήκες, εμπόδια μεγάλα για να διασχίσουν όλο το μήκος της Ιουδαίας, όλη τη Συρία, και ένα μέρος της Αραβίας για να φθάσουν στην Αίγυπτο [3].

Στην Αίγυπτο επέστρεψαν όταν απέθανε ο Ηρώδης και δεν υπήρχε κίνδυνος. Επέστρεψαν με πληροφορία υπό του Αγγέλου όταν εμφανίσθηκε σε όραμα στον Ιωσήφ λέγοντάς του «εγερθείς παράλαβε το παιδίον και την μητέρα αυτού και πορεύου εις γην Ισραήλ· τεθνήκασι γαρ οι ζητούντες την ψυχήν του παιδίου [4]». Και ο Ιωσήφ σηκώθηκε, πήρε το Παιδί και τη Μητέρα του και ήλθε στην Παλαιστίνη. Αλλά όταν άκουσε ότι στην Ιουδαία βασίλευε ο Αρχέλαος, αντί για τον πατέρα του Ηρώδη, φοβήθηκε να πάει εκεί. Με εντολή όμως που του έδωσε ο Θεός στο όνειρό του, αναχώρησε στα μέρη της Γαλιλαίας, όπου ήταν ηγεμόνας ο Ηρώδης ο Αντίπας, που ήταν λιγότερο σκληρός από τον αδελφό του Αρχέλαο. Κι αφού ήλθε εκεί, κατοίκησε στην πόλη που λεγόταν Ναζαρέτ.

Όταν ο Ηρώδης πληροφορήθηκε ότι οι Μάγοι τον εξαπάτησαν και φοβούμενος μήπως χάσει τη βασιλεία από το νεογέννητο βασιλέα Χριστό, από το θυμό και την οργή του, απέστειλε στρατιώτες οι οποίοι σκότωσαν όλα τα παιδιά κάτω των δύο ετών, που βρίσκονταν στη Βηθλεέμ και τα περίχωρά της, σύμφωνα με το χρόνο που υπολόγισε από τα λόγια των Μάγων. Πλήθος αθώων νηπίων σφαγιάστηκε εξαιτίας της λυσσαλέας ανησυχίας του Ηρώδη να σκοτώσει τον τεχθέντα βασιλέα.

Έτσι, εκπληρώθηκε η προφητεία του Προφήτη Ιερεμία «φωνή εν Ραμά [5] ηκούσθη, θρήνος και κλαυθμός και οδυρμός πολύς· Ραχήλ [6] κλαίουσα τα τέκνα αυτής, και ουκ ήθελε παρακληθῆναι, ότι ουκ εισίν [7]» [8].

Οργάνωσε προσεκτικά το φονικό του σχέδιο, πήρε πληροφορίες, υπολόγισε την ηλικία του παιδιού, έστειλε στρατεύματα, εξολόθρευσε όλα τα βρέφη της περιοχής. Τι κατάφερε όμως τελικά; Απολύτως τίποτε! Όλες οι δυνάμεις του κακού έπεσαν εναντίον του Κυρίου και δεν κατόρθωσαν τίποτε. Διότι στην κρίσιμη ώρα μίλησε ο ουρανός, επενέβη ο Θεός και ο Ιησούς σώθηκε.

Το περιεχόμενο της ευαγγελικής περικοπής που ακούσαμε κάνει λόγο για την προετοιμασία της Βάπτισης του Ιησού Χριστού, που συντελείται δια του Αγίου Ιωάννου, Προφήτου και Βαπτιστού, εις τον Ιορδάνη ποταμό. Βλέπουμε την μορφή του Προφήτου και Βαπτιστού Ιωάννου του Προδρόμου, στον οποίο η Εκκλησία μας αποδίδει τον προσήκοντα σεβασμό τιμώντας τους αγώνες και τη θυσία του ονομάζοντάς τον «χαλινό των ανομούντων» και «κορωνίδα της προφητείας». Μας προετοιμάζει με το κήρυγμα της μετανοίας, ώστε οι ψυχές μας να υποδεχθούν τον Ενανθρωπήσαντα Σωτήρα Χριστό. Η Προδρομική αυτή φωνή ηχεί και θα ηχεί στα αυτιά του κάθε ανθρώπου «μετανοείτε».

Πως, λοιπόν, ο Ιωάννης ετοίμασε την οδό του Κυρίου; Πρώτα με την αγία ζωή του.

«Ην δε ο Ιωάννης ενδεδυμένος τρίχας καμήλου και ζώνην δερματίνην περί την οσφύν αυτού, και εσθίων ακρίδας και μέλι άγριον», μας λέει ο Ευαγγελιστής. Ένα απλό ρούχο με μία δερμάτινη ζώνη στη μέση του ήταν όλη του η περιβολή. Λίγες ακρίδες με μέλι άγριο. Ο Ιωάννης ήταν πλημμυρισμένος με το Άγιο Πνεύμα «εκ κοιλίας μητρός», όπως το είχε προαναγγείλει ο Αρχάγγελος Γαβριήλ. Ο νους του και η καρδιά του ήταν στραμμένα στο Θεό. Νωρίς άφησε τον κόσμο και αποσύρθηκε στην έρημο. Εκεί ζούσε μόνος με το Θεό, σαν άγγελος.

Ο Ιωάννης στο κήρυγμα του καλεί τους ανθρώπους, λέγοντας «μετανοείτε, ήγγικε γαρ η βασιλεία των ουρανών [9]» και η βασιλεία των Ουρανών για τον Ιωάννη είναι ο ίδιος ο Χριστός, που ο Πρόδρομος τον είχε στη καρδιά του. Γι' αυτό όταν εκείνος ταπεινώνει τον εαυτό του για να προβάλλει τον Χριστό, τότε ο Κύριος τον υπερυψώνει, λέγοντας « ουκ εγήγερται εκ γεννητοίς γυναικών μείζων Ιωάννου του Βαπτιστού [10]».

Ο Τίμιος Πρόδρομος μας καλεί να επιστρέψουμε από το δρόμο της αδιαφορίας στο δρόμο της σωτηρίας. Ας ετοιμάσουμε την οδό του Κυρίου με την αληθινή μετάνοιά μας αποκόπτοντας τα πάθη μας και τις αδυναμίες μας, ώστε να εισέλθουμε μαζί Του στη βασιλεία της χάριτος και της δικαιοσύνης [11]. Ασφαλώς ο δρόμος είναι τραχύς και δύσκολος, οι θλίψεις και οι δοκιμασίες ουκ ολίγες, οι πόνοι δυσβάστακτοι. Αυτό που πρέπει να κάνουμε εμείς είναι υπομονή, ταπείνωση και προσευχή. Σίγουρα έχουμε βοηθό το Χριστό, ο οποίος μας απλώνει το χέρι του και μας βοηθά να προχωρήσουμε.

Παραπομπές:

- 1. Στην ενσάρκωση του Ιησού Χριστού πήρε μέρος όλη η Αγία Τριάδα, και τα 3 πρόσωπα. Ο Πατέρας ήθελε να σωθούμε, ο Υιός έγινε το όργανο της σωτηρίας μας, και το Άγιο Πνεύμα έγινε η αιτία να ενσαρκωθεί ο Χριστός. (Βλ. Ιωήλ Φραγκάκου Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας, «Ο Δεσπότης Χριστός», Ομιλίες σε Δεσποτικές Εορτές, Έδεσσα, 2015, σελ. 290).**
- 2. Ματθαίου 2,13.**
- 3. Γεωργίου Π. Σωτηρίου, ιεροκήρυκος Ιεράς Μητροπόλεως Μυτιλήνης και τ. διευθυντού Παιδαγωγικής Ακαδημίας, Από την σποράν του Κυρίου, έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Μυτιλήνη, 2001, σελ. 227-230.**
- 4. Ματθαίου 2,20.**
- 5. Η Ραμά είναι χωριό που σημαίνει τόπος υψηλός, κατά τον Άγιο Θεοφύλακτο Αρχιεπίσκοπο Βουλγαρίας. Σύμφωνα με το Α΄ Βασιλειών της**

Παλαιάς Διαθήκης (Α΄ Βασιλειών 1,19), ονομαζόταν Αρμαθαίμ, όπου ο προφήτης Σαμουήλ έγινε περίφημος με τη μακρά παραμονή του εκεί. Είναι μερικά χιλιόμετρα βόρεια της Ιερουσαλήμ.

6. Η Ραχήλ είναι κόρη του Λάβαν, μικρότερη αδελφή της Λεία, δεύτερη σύζυγος του Πατριάρχη Ιακώβ και μητέρα του Ιωσήφ, πατριάρχη του Ισραήλ και του Βενιαμίν, του τελευταίου από τα 12 παιδιά του Ιακώβ.

7. Ματθαίου 2,18.

8. Χωρεπισκόπου Σαλαμίνος Βαρνάβα, «*Ἀνατολή Ἀνατολῶν*», Λευκωσία, 1985, σελ. 117-120.

9. Ματθαίου 4,17.

10. Ματθαίου 11,11.

11. Νικολάου Μητροπολίτου Φθιώτιδος, «*Εἰς ἐπίγνωσιν Θεοῦ*», εκδ. Αποστολική Διακονία, β΄ έκδοση, Αθήνα, 1999, σελ. 339-343.